

Vendar prostor za tabornike v Spodnji Šiški?

Avgusta letos je minilo točno pet let, odkar je skupščina občine Ljubljana-Šiška podrla taborniški dom na Gasilski 17a, kjer sedaj stoji prizidek — telovadnica osnovne šole Zvonka Runka. Tabornikom so obljubili enakovredne prostore. Teh doslej še ni in tudi nihče ne ve, kaj je z njimi.

Skupščina je z odločbo št. 2/1-714-9/65 z dne 8. 12. 1973 zagotovila druge ustrezne prostore »ob rušenju predmetne zgradbe«. Kljub številnim sejam predstavnikov taborniške zveze v naši občini in izvršnega sveta ter tedanjih predsednikov SO Ljubljana-Šiška pa taborniki še danes ne vedo, kje so njihovi nadomestni prostori.

Zato je tudi organizacija razdrobljena po raznih krajevnih skupnostih, selijo se po privatnih stanovanjih, se sestajajo v raznih prostorih in se zbirajo v sobici hišnega sveta na Šišenski 34-36, ki pa komaj ustreza le za sestanke vodstva odreda Rožnik.

Osnovna šola Zvonka Runka je kletno sobico začasno odstopila tabornikom čete Zvonka Runka, da bi vsaj na tem območju tabornikom olajšala delo. Zdaj se namreč sestajajo po vodih na tedenskih zborih, za kar pa potrebujejo kar vse popoldneve v tednu, ob prostih dnevih pa so tako v naravi. S tem bo začasno vsaj delno rešen osnovni pogoj za delo ene izmed čet odreda Rožnik.

Kako bo z drugimi prostori, pa zanima vso taborniško javnost v občini in tudi druge krajeve skupnosti Milan Majcen in Hinko Smrekar, ki so si skupno s taborniki prizadevali dobiti ustrezne prostore.

Taborniki kljub večkratnim delegatskim vprašanjem v občinskih telesih še niso prejeli nobenega odgovora; potrpežljivo čakajo na nove volitve. Morda bo tedaj kaj več upanja...

Letošnji tabori — rekordna udeležba

Naši taborniki so se letos zavzelo lotili priprav na njihovo najpomembnejšo akcijo — taborjenje. V treh tabornih centrih se je zvrstilo v 13 izmenah več kot 700 otrok in mladine.

Taborni prostor v Ribnem pri Bledu je last šišenske taborniške organizacije. S prostorom upravljajo Beli bobri iz Šentvida. V dveh izmenah se je v organizaciji mladega vodstva zvrstilo prek 60 otrok iz Šentvida. Tabor so obogatili z novo jedilnico, sanitarijami in izboljšano montažno kuhinjo. Tudi velik šotor jim je kar prav prišel za sestajanje v deževnih dneh.

Dobrovoljci zahajajo že več kot 20 let v Bohinj na svoj taborni prostor. V treh izmenah je tam bivalo okrog 150 tabornikov iz Zgornje Šiške in Medvod. Za zaključek pa je na tem prostoru potekala tudi kadrovska šola za vodnike z nad 50 tečajniki.

Edini slovenski taborniški center ob morju pa urejajo tudi Šiškarji. Odred Rožnik je že junija pripravil dve izmeni za četo Bratstvo iz doma ŽEKŠ v Šiški in za tabornice pedagoške gimnazije — bodoče vodnice. Julija meseca pa se je v treh izmenah zvrstilo prek 300 otrok in mladine iz osemletk Zvonka Runka, heroja Veljka Vlahovića in nove šole v Dravljah ter nekaj šolarjev iz OŠ Riharda Jakopiča in Valentina Vodnika. Avgusta pa so bivali pod platnenimi strehami športniki Rožnikove čete DBV in

taborniki Rašiškega odreda iz Vodice; vseh skupaj pa je bilo okrog 170. Taborni center v Rovinju je tako gostil letos v sedmih izmenah kar 550 šišenskih tabornikov.

Ta center so taborniki letos dodatno uredili; nove terase za šotore so omogočile postavitev večjih šotorov — tipa Bohinj, ki so za taborni center najustreznejši. Uredili so novo umivalnico, postavili nove prostore za skladišče hrane in posebej uredili skladišče taborne opreme. Sportni objekt pa je končno urejen za prve odbojkarje. Na bližnjih prostorih pa so že urejeni objekti za namizni tenis, streljanje z zračno puško in za lokostrelce. Morda pa že letos načrtujejo dodatna dela, da bi že v naslednji sezoni omogočili taborjenje še večjemu številu otrok in mladine kot letos. Le standard v kuhinji je slabši, ker je zmanjkalo sredstev za posodo oziroma za pripravo hrane. Rovinjski taborni center je bil tokrat dobro izkoriščen, saj so zabeležili skoraj 5.000 nočnin.

Skupaj z bohinjškimi izmenami in dvema taboroma v Ribnem so naši taborniki našli letos okrog 8.000 nočnin, kar je že izreden uspeh. Ta številka pa bi bila lahko še večja, če bi prostore prej uredili in jih pripravili za letovanje večjega števila otrok. To velja predvsem za taborni prostor v Ribnem, ki zahteva večje posege v sanitarije in kuhinjo in zaradi tega ni bil izkoriščen tako, kot bi lahko bil.

Taborniki v Rovinju pa so izdelali tudi posebno oznako tabornega centra, ki jo lahko nosijo na taborniški srcaji le tisti taborniki, ki so taborili v Rovinju.

Taborniški časopisi v naših enotah

Ni tako preprosto sestaviti časopis in ga potem še natisniti, pa čeprav gre za ciklostilno, ciklografsko ali celo ofset tehniko. Težava je s sestavki in tehničnim urejanjem, da ne omenjamo še stroškov s papirjem, matricami in tiskarsko barvo.

Naši taborniki že vrsto let razvijajo večino NOVINARJA. Zato tudi vodijo v slovenskem taborniškem prostoru na propagandnem področju dela. Odred Rožnik npr. letos proslavlja 20. obletnico svojega časopisa in izdavanja strokovnih publikacij za svoje delo. Prav tako so izredno delavni šentviški Beli bobri, ki sicer v drugi tehniki

in v manjšem obsegu bolj ali manj redno izdajajo glasilo, razen tega pa še taborne časopise.

Na julijskem taboru so izdali dva zvezka tabornega glasila DEŽEK; ime izhaja iz stalnega spremljevalca gorenjskih taborov — dežja. Letos pa so se izkazali še trije taborniški vodi s svojim časopisom. Vod Zabice je razmnožil risbe svojih članov in nekaj prostih spisov. Voda GADI in POLZI pa sta se združila pri izdaji skupnega glasila. Izvirno glasilo objavlja taborniške pesmice, ki so nastale na tem taboru, vrsto anekdot iz taborniškega življenja, strokovne napotke in novice o počutju pod šotori idr.

Zadnje dni avgusta pa je izšel nov zvezek, tokrat dvojna številka GALEBOV (89-90/81). Kar 14 strani glasila objavlja pregled članov s fotografijami novincev. Sicer pa je ta zvezek namenjen vsem, ki se bodo morali soočiti z novimi nalogami septembra in oktobra, ko se z začetkom šolskega pouka začne tudi taborniška dejavnost na osemletkah in v srednjih šolah. Glasilo tudi objavlja prispevke, kako hodimo v gore, kako se oblečemo, vedemo v naravi ter prinaša še druge praktične napotke za novo delovno obdobje.

Beli bobri pa so za svoje člane natisnili tudi nekaj zastavic odreda ter pesmarico s 40 taborniškimi pesmicami. Nove taborniške majice pa so za Dobrovoljci in Rožnikovci letos natisnili tudi Vodičani (Rašiški odred) in šentviški Bobri. Sedaj samo še pričakujemo, da bodo vsi taborniki-novinarji tudi kaj napisali v taborniške in druge časopise, zgledno uredili vitrine po šolah in v krajevnih skupnostih, kjer delujejo in svoje izkušnje posredovali tudi sovrstnikom in mlajšim tovarišem.

Otroci zdomcev v Rovinju

Na pobudo taborniške revije TABOR in časopisa Naš delavec so taborniki letos prvič organizirali taborjenje otrok naših zdomcev. Največ otrok se je prijavilo za letovanje ob morju.

Rožnikovci so ponudili tudi nekaj prostih mest pod svojimi šotori v vseh tabornih izmenah v Rovinju.

Tako so letos taborili z našimi taborniki otroci iz treh držav oziroma iz šestih mest: dva iz Københavna na Danskem, 4 iz Göteborga na Švedskem, 4 iz Berlina, 5 iz Hückenswagna, 5 iz Duisburga in 1 iz Markdorfa v ZRN. Skupaj torej 21 naših zdomcev, od tega je bilo 15 otrok, 6 pa staršev.

Otroci so se vključili v taborniško življenje in oblečeni v slovenske taborniške kroje osvajali večine in zvezde — taborniško znanje — skupaj s šišenskimi taborniki. Razen dveh otrok so se vsi hitro seznanili s taborniškimi delovnim dnevom na taboru, dvema pa je slovensčina povzročala večje težave in sta se le težko sporazumevala s slovenskimi vrstniki.

Otroci so bili izredno navdušeni nad bivanjem pod šotori, pa tudi s pestrim taborniškimi življenjem. To dokazujejo tudi osvojene večine za specializirane dejavnosti na taboru, predvsem pa prošnjia otrok in njihovih staršev, če naslednje leto lahko spet pridejo v Rovinj. Najpomembnejši pa so osebni stiki otrok, ki so si izmenjali naslove in pošta že potuje v obeh smereh.

TS